

været gældende den Gang, havde Bulotti lige saa godt vidst, hvor han skulde henvende sig, som Arbejderne vide det nu. Af den Grund behøver man ikke den i Ændringsforslag Nr. 1 foreslaaede Bestemmelse.

I øvrigt interesserede det mig, at det ærede Medlem nu sagde for det første, at han mente, man kunde komme ud over de Vanskeligheder, jeg havde paapeget, ved Gennemførelsen af Ændringsforslagets Bestemmelser, ved at man fik anført et Slags Hovedkontor, hvor de paagældende kunde henvende sig, det maatte vel da være enten til Fabrikinspektoratet for vedkommende Kreds eller til Politimesteren i den og den Kreds. Men det er ikke det, der staar i Ændringsforslaget. Der staar, at den paagældende Tilsynsmands Navn og Bopæl skulde være anførte i Kontrakten. Det er det, jeg mener vil yolde Vanskeligheder, og hvis det ærede Medlem havde indskrænket sig til at sige, at der i Kontrakten skulde staa, under hvilken Kreds af Fabriktilsynet eller hvilken Politimester det vedkommende Arbejdssted hørte, vilde jeg ikke have haft de Betænkeligheder, som jeg har, og saa skulde der ikke fra min Side have været noget til Hinder for at give Løfte om, at det skulde komme til at staa i Kontrakten. Men at det, som indeholdes i Ændringsforslaget, skal komme til at staa i Kontrakten, tør jeg ikke love, inden jeg har faaet Lejlighed til nærmere at undersøge, om det uden alt for store Vanskeligheder kan lade sig gøre at skaffe Oplysning om den paagældende Tilsynsmands Navn og Bopæl paa det Tidspunkt, Kontrakten skal udfærdiges, hvilket, som før sagt, ligger adskillige Maaneder forud for det Tidspunkt, da Tilsynet skal føres. Men hvad der havde Interesse for mig, var, at det ærede Medlem i Virkeligheden folod sit Ændringsforslag og gik over til, at en ganske almindelig Udtalelse om, at Tilsynet hørte under Fabrikinspektoratet, kunde være tilstrækkelig. Det ærede Medlem mente ogsaa, at man kunde gaa over til i de Boliger, hvor de udenlandske Arbejdere opholde sig, at lade ophænge Opslag om, hvem der førte Tilsynet, men heller ikke det staar der noget om i Ændringsforslaget, saa dette vilde i saa Henseende ikke hjælpe, men kun skabe Vanskeligheder. Jeg kan derfor ikke andet end paa ny anbefale at stemme imod Ændringsforslaget, idet jeg udtaler min Villighed til, hvis det lader sig gøre, enten det nu maatte være ved Opslag eller ved An-

givelse i Kontrakten, at søge bragt til de vedkommendes Kundskab, hvem der fører Tilsynet. Men at det kan blive paa den Maade, som det foreslaas i Ændringsforslaget, tør jeg intet Løfte give om. Som før nævnt, tror jeg, at det vilde medføre for store Vanskeligheder. De øvrige Betragtninger, som det ærede Medlem fremkom med, vare ikke nye, og jeg finder ikke Anledning til at gentage, hvad jeg sagde før vedrørende dels Eenmandssengene, dels Politiets og Fabriktilsynets Kontrol med Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser.

Staaung: I Anledning af, hvad den højtærede Minister sagde om Bulotti-Affæren, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg, da jeg før havde Ordet, udtrykkelig udtalte, at heller ikke jeg antog, at denne Affære vilde være bleven forhindret, selv om der havde staaet noget af det omtalte i hans Kontrakt. Men jeg mente, at den Bestemmelse, vi foreslaa, kunde virke til at hindre lignende Begivenheder. Det er ikke udelukket, at en polsk eller anden udenlandsk Arbejder kunde blive irriteret over, at hans Boligforhold vare mangelfulde, eller at der var visse Mangler paa Arbejdsstedet, som han mente ikke bleve rettede, og at han som Følge deraf kunde gøre noget lignende, som Bulotti gjorde, hvor det drejede sig om Penge. Det er ikke udelukket, at et Menneske kan blive rasende over saadanne Forhold lige saavel som over et Pengespørgsmaal, og jeg synes, man skal gøre, hvad man er i Stand til at gøre for at modvirke noget saadant. Jeg har ikke nogen personlig Tilfredsstillelse af at fortrædige Ministeren eller andre ved at stille Ændringsforslag. Hvis der paa et tidligere Stadium var kommet Antydning af, at det af praktiske Grunde vilde være ønskeligt at faa en anden Affattelse af Ændringsforslaget, vare vi naturligvis med største Glæde gaaede ind derpaa. Hvis den højtærede Ministers Stedfortræder ved Forhandlingerne i Udvalget havde antydnet noget lignende, som Ministeren nu i Dag antydede, vilde det maaske have været muligt at finde en Løsning, men han var afgjort imod at indlade sig i Samtale om disse Forslag. Det kan den højtærede Minister maaske ikke gøre for, men det er Forklaringen paa, at Ændringsforslaget har faaet den Affattelse, det har faaet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.